

METODOLOGICZNO – METODYCZNE WYTYCZNE

w sprawie przygotowywania pracy dyplomowej
na kierunku pedagogika

- studia 1. stopnia
- studia 2. stopnia

Zalecane zasady stosowania przypisów oraz bibliografii

Opracował:

Prof. nadzw. dr hab. Jan Grzesiak

janq@amu.edu.pl

Kalisz – Konin 2013

Bibliografia załącznikowa - (inaczej - kryptobibliografia, literatura przedmiotu) wykaz dokumentów wykorzystanych przez autora piszącego określoną pracę.

Książka jednego autora

Nazwisko autora dalej skrót imienia, *tytuł danej pozycji. Podtytuł* (o ile jest), nazwa wydawnictwa, miejsce wydania rok wydania np.:

Grzesiak J., *Statystyka w metodologii badań pedagogicznych*, UAM IPA, Kalisz 1996.

Książka dwóch lub trzech autorów

Nazwiska i skróty imion wszystkich autorów w kolejności jak w książce, *tytuł danej pozycji. Podtytuł* (o ile jest), nazwa wydawnictwa, miejsce wydania rok wydania np.:

Grzesiak J., Krygowska M., *Matematyka 3 w ćwiczeniach, Cz. 1, WSiP, Warszawa 1993.*

Książka czterech lub więcej autorów

Jeżeli książka ma więcej niż trzech autorów należy wpisać pierwszego i zrobić skrót i in. np.:

Gołębiowski K. i in., *Jak zainteresować uczniów astronomią w szkole podstawowej, gimnazjum i szkole ponadgimnazjalnej?*, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Warszawa 2012.

Praca zbiorowa

Jeżeli praca napisana jest pod redakcją wówczas zaczynamy od: *tytułu. Podtytułu*, red. skrót imienia i nazwisko, nazwa wydawnictwa, miejsce wydania, rok wydania, np.:

Ewaluacja i innowacje w edukacji. Projektowanie poprawy jakości kształcenia. red. J. Grzesiak, WPA PWSZ, Kalisz – Konin 2013.

Artykuł w pracy zbiorowej

W przypadku korzystania z jednego artykułu pracy zbiorowej zaczynamy opis od: nazwiska autora artykułu i skrót imienia, *tytuł artykułu*, w: *tytuł książki. Podtytuł*, red. skrót imienia i nazwisko, nazwa wydawnictwa, miejsce wydania i rok, strony na których znajduje się artykuł, np.:

Denek K., *Projektowanie poprawy jakości kształcenia w szkole i jej uwarunkowania*, w: *Ewaluacja i innowacje w edukacji. Projektowanie poprawy jakości kształcenia.* red. J. Grzesiak, WPA PWSZ, Kalisz – Konin 2013, s. 21-30.

Artykuł w czasopiśmie

Wykorzystując do pracy materiały z czasopisma najpierw wypisujemy: nazwisko i skrót imienia autora artykułu, *tytuł artykułu. Podtytuł*, „Nazwa Czasopisma” rok wydania, nr czasopisma, strony na których znajduje się artykuł, np.:

Grzesiak J., *Motywacyjna funkcja oceny zachowania uczniów*, „Życie Szkoły” 1984, nr 4, s. 4-6.

Witryna internetowa

Witryna internetowa Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koninie: www.pwsz.konin.edu.pl/.

Korzystając z Internetu należy podać informacje, które są dostępne (jak w przypadku książki drukowanej czy czasopisma), jeżeli nie ma autora, tytułu, nazwy czasopisma itd. pomijamy. Zawsze należy podać dokładny adres strony i datę dostępu, np.:

Grzesiak J., *Wypaleni nauczyciele – wypaleni uczniowie*, <http://www.janggrzesiak.edu.pl> [dostęp: 9 grudnia 2013].

Akty prawne

Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. 2011, nr 149, poz. 887).

Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz. U. 2012, nr 0, poz. 131).

Przypis - objaśnienie lub uzupełnienie określonego miejsca tekstu, zaznaczonego cyferką lub innym znakiem. Zawiera najczęściej bibliograficzny adres źródła, z którego została zaczerpnięta myśl, wiadomość lub cytat. Przypisy umieszcza się najczęściej na dole strony, bądź na końcu odpowiedniego fragmentu dzieła (np. rozdziału), a w niektórych wypadkach na samym końcu dzieła. Istota przypisów tkwi w tym, że stanowią one udokumentowanie korzystania z cudzych opinii i osiągnięć oraz wyprowadzanie poza tekst główny w celu budowania tekstu zrozumiałego dla odbiorcy. W pisaniu prac dyplomowych preferowane są przypisy dolne (tzw. system niemiecki).

Przy tworzeniu przypisów w pracy należy przestrzegać zasady, że pełne dane bibliograficzne podajemy tylko za pierwszym razem. Cytując daną pozycję kolejny raz stosujemy skrót – **dz. cyt.** (**dzieło cytowane** – przypis do pozycji już cytowanej). Na przykład:

¹ M. Łobocki, *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006, s. 45.

² T. Pilch, *Zasady badań pedagogicznych*, Wydaw. Akademickie „Żak”, Warszawa 2001, s. 45.

³ M. Łobocki, dz. cyt., s. 97.

Jeżeli w pracy cytujemy wiele dzieł danego autora i przytaczamy je ponownie, to w przypisie podajemy nazwisko autora, pierwszy wyraz tytułu tego dzieła, a następnie wyżej wspomniany skrót – **dz. cyt.**, np.

¹ M. Łobocki, *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006, s. 45.

² T. Pilch, *Zasady badań pedagogicznych*, Wydaw. Akademickie „Żak”, Warszawa 2001, s. 45.

³ M. Łobocki, *Wprowadzenie do metodologii badań pedagogicznych*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006, s. 9.

⁴ M. Łobocki, *Metody...*, dz. cyt., s. 69.

Jeżeli w kolejnym przypisie przywołujemy pozycję, którą cytowaliśmy w przypisie poprzedzającym stosujemy skrót – tamże (przypis odwołujący się do poprzedniego przypisu), np.:

¹ M. Łobocki, *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006, s. 45.

² Tamże, s. 137.

Jeżeli w przypisie cytujemy tę samą pozycję i miejsce, to w po skrócie tamże nie podajemy numeru strony, np.:

¹ M. Łobocki, *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006, s. 45.

² Tamże, s. 137.

³ Tamże.